

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

2013/2006(INI)

21.6.2013

MNENJE

Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane

za Odbor za industrijo, raziskave in energetiko

o ponovni industrializaciji Evrope za spodbujanje konkurenčnosti in trajnosti
(2013/2006(INI))

Pripravljavec mnenja: Tadeusz Cymański

PA_NonLeg

POBUDE

The Committee on the Environment, Public Health and Food Safety calls on the Committee on Industry, Research and Energy, as the committee responsible, to incorporate the following suggestions into its motion for a resolution:

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Močnejša evropska industrija za rast in oživitvev gospodarstva“ (COM (2012)582),
 - ob upoštevanju sporočil Komisije z naslovoma „Načrt za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050“ (COM(2011)112) in „Časovni okvir za Evropo, gospodarno z viri“ (COM(2011)571),
 - ob upoštevanju načel, ki vodijo EU, zlasti previdnostnega načela,
 - ob upoštevanju razpisov za zbiranje predlogov za raziskave na področju energetike iz sedmega okvirnega programa za raziskave,
 - ob upoštevanju svoje pisne izjave 16/2007 z dne 22. maja 2007 o vzpostavitvi ekološkega vodikovega gospodarstva in tretji industrijski revoluciji v Evropi s partnerstvom zainteresiranih regij in mest, malih in srednjih podjetij ter organizacij civilne družbe,
 - ob upoštevanju svojih resolucij z dne 15. marca 2012 o načrtu za prehod na konkurenčno gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika do leta 2050 in z dne 24. maja 2012 o Evropi, gospodarni z viri,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o vlogi žensk v zelenem gospodarstvu,
- A. ker se mora EU spoprijeti s finančnimi, socialnimi in okoljskimi izzivi in ker vlada kriza, ki jo spremljajo naraščanje cen energije, izčrpavanje virov surovin, selitev podjetij, izgubljanje tržnega deleža in rast brezposelnosti v Evropi;
- B. ker glavna gospodarstva v vzponu (zlasti Brazilija, Rusija, Indija in Kitajska) še vedno hitro rastejo in so začela izvajati velikopotezne industrijske politike z velikim poudarkom na tehnologiji in industrijskih inovacijah, da bi povečala kakovost svojih proizvodov in se usmerila k bolj zeleni proizvodnji;
- C. ker si EU prizadeva za dolgoročne koristi na področju varstva okolja in boja proti podnebnim spremembam;
- D. ker je EU oblikovala strategijo za spodbujanje ekoloških inovacij in tehnološkega razvoja ter za okrepitev dolgoročne konkurenčnosti evropske avtomobilske industrije;
- E. ker je za povečanje naše konkurenčnosti in postavitev temeljev za ponovno industrializacijo Evrope potrebna proaktivna industrijska politika, ki bo temeljila na novem pristopu, in ker morata biti v osrčju te industrijske politike ustrezno spoštovanje vrednosti vseh virov, človeških in naravnih, ter njihova trajnostna uporaba;

1. obžaluje, da Evropska komisija ni pripravila konkretnih predlogov, s katerimi bi bilo mogoče rešiti industrijske sektorje, ki jih je resno prizadela kriza ter imajo nizko dodano vrednost ali doživljajo posledice mednarodnega dampinga, so pa za EU resnično strateškega pomena, in sicer zlasti s podporo na podlagi javnih naročil, kot počnejo naši konkurenti na mednarodni ravni;
2. obžaluje, da Komisija ne predlaga preusmeritve kmetijstva in agroživilskega sektorja na okolju prijaznejše prakse, saj bodo mogoči spori glede uporabe virov med proizvodnjo hrane in industrijsko proizvodnjo;
3. obžaluje, da ni nikjer navedeno, da so ob razvoju novih sektorjev nujno potrebne javne in neodvisne raziskave o učinkih nekaterih industrijskih razvojnih pojavov (zlasti na zdravje in okolje);
4. obžaluje, da Komisija ni izkazala svoje zavezanosti previdnostnemu načelu v sektorjih, ki uporabljajo tehnologije, za katere še ni bilo dokazano, da ne predstavljajo tveganja;
5. je zaskrbljen, ker postaja razkorak v konkurenčnosti in industrializiranosti med državami članicami vse večji; želi spomniti na pomen novega večletnega finančnega okvira ter sinergij med Kohezijskim skladom in finančnimi sredstvi, ki so dodeljena konkurenčnosti za rast in zaposlovanje (razdelek 1a);
6. podpira prizadevanja Komisije, da bi uveljavila Evropo kot odgovorno vodilno silo na področju inovacij, tudi s povečanjem učinkovitosti v javnem financiranju raziskav in razvoja, na primer s programom Obzorje 2020, in jo poziva, naj uveljavi ustrezen okvir za povečanje zasebnega financiranja; v tem smislu poziva k temu, da bi namenili več pozornosti delovno intenzivnemu sektorju, ki ustvarja človeški kapital;
7. pozdravlja cilj Komisije, da bi razvili velikopotezno in trajnostno evropsko industrijsko strategijo, kar bo pomemben korak k obnovi gospodarske rasti v Evropi in bo pomagalo povečati 20-odstotni delež BDP, ki ga ustvari proizvodni sektor; poziva Komisijo in države članice, naj uporabijo celosten pristop in tako omogočijo ustrezne rešitve za glavne evropske izzive, kot so demografska vprašanja, gospodarna raba virov in energije ter podnebne spremembe;
8. poudarja, da bi morala evropska industrijska strategija podpirati naložbe in inovacije na najpomembnejših področjih za trajnostno in okolju prijazno rast – predvsem s podpiranjem sektorjev, kjer je Evropa v raziskavah in razvoju že na vodilnem mestu, – in spodbujati kakovostne delovne razmere v podjetjih, v katera se vlaga;
9. pozdravlja poudarek Komisije na trajnostni zeleni rasti in razvoju novih tehnologij, ki so podlaga in podpora za takšno rast;
10. poudarja, da je treba v celoti izkoristiti gospodarske možnosti naložb v inovativno tehnologijo in učinkovito rabo virov v proizvodnji;
11. pozdravlja načrt za usmeritev Evrope k industrijskim inovacijam v skladu s trajnostnim gospodarstvom, ki bo učinkovito izkoriščalo vire in energijo, ter poziva h konkretnim ukrepom, med drugim k preusmeritvi obdavčitve z zaposlovanja na rabo virov in

onesnaževanje, da bi se približali uresničitvi teh ciljev;

12. meni, da se mora industrijska politika osredotočiti na prehod Evrope na krožno trajnostno biogospodarstvo, ki bo upoštevalo kaskadni način uporabe bioloških virov in njihove ekosistemske omejitve; poziva k spodbujanju dolgoročnih stroškovno učinkovitih razvojnih strategij in zelenega gospodarstva, ki bo temeljilo na bolj trajnostnih vzorcih proizvodnje in porabe na lokalni, regionalni in nacionalni ravni;
13. poudarja, da se morajo države članice ponovno osredotočiti na politike ustvarjanja delovnih mest, zlasti pri izkoriščanju potenciala zelenega gospodarstva; ugotavlja, da se bo s takim preoblikovanjem gospodarstva povečala konkurenčnost in se bodo odprle pomembne možnosti za ustvarjanje delovnih mest, kar je nujno za doseganje cilja 75-odstotne zaposlenosti v EU do leta 2020;
14. poziva Komisijo, naj predlaga rešitve, kot je pobuda za proizvodnjo jekla z ekstremno nizkimi emisijami CO₂ (ULCOS), da bi stare tehnologije postale okolju prijaznejše;
15. poziva Komisijo, naj spodbuja navzočnost žensk v industrijskem sektorju;
16. poudarja, da mora EU zagotoviti ustrezne okvirne pogoje za spodbujanje novih naložb, pospešeno uvajanje novih tehnologij in učinkovitejšo rabo virov; poudarja, da je treba v zakonodaji EU upoštevati strukturne razlike med državami članicami, obenem pa vzdrževati pravično ravnovesje in čim bolj zmanjšati morebitne kompromise med gospodarskimi, socialnimi in okoljskimi cilji;
17. meni, da zakonodaja Evropske unije prispeva h krepitvi inovacij in hkrati zagotavlja energetska samozadostnost držav Unije; vendarle meni, da pomanjkanje konkretnih ciljev politike na področju podnebja in učinkovite rabe virov preprečuje komercialno izvajanje že obstoječih inovativnih tehnologij;
18. poziva Komisijo, naj razvije dolgoročno energetska strategijo za evropsko industrijo, ki bo olajšala prehod na uporabo obnovljivih virov energije; poziva Komisijo, naj upošteva vlogo, ki jo lahko odigra industrija pri izboljšanju prožnosti celotnega energetskega sistema, s čimer bi omogočila vključevanje obnovljivih energetskih virov;
19. meni, da bi bila posodobljena energetska infrastruktura, kot so pametna omrežja, ki bi lahko pripomogla h karseda velikemu potencialu domače energije in popolni vključitvi obnovljivih virov energije v oskrbo z električno energijo, koristna tako za evropsko industrijo kot za posamezne uporabnike;
20. poudarja pomen čimprejšnjega dokončanja notranjega energetskega trga;
21. pozdravlja zastavljeni cilj prehoda k nizkoogljičnemu pridobivanju energije, povezanem z novimi informacijskimi in komunikacijskimi tehnologijami;
22. ugotavlja, da so pomemben del obratovalnih stroškov v mnogih industrijskih sektorjih stroški energije, surovin in mineralov; ob tem poudarja, da je pomembna raznolika in okoljsko vzdržna energetska mešanica, in opominja, da bi se morala industrijska strategija osrediniti na najpomembnejše priložnosti, ki jih prinaša učinkovitejša raba energije in

virov; to bo zajemalo recikliranje in ponovno uporabo materialov ter zmanjšanje ogljičnega odtisa proizvodnje in njenega odtisa, kar zadeva rabo materialov; poudarja, da bi v skladu z analizo, ki jo je opravila Komisija, politika te vrste ustvarila tudi precejšnje število novih delovnih mest;

23. odločno podpira razvoj diplomacije surovin in drugih pobud Komisije, kot je tako imenovano poročanje po posameznih državah, da se zagotovi dostop do surovin; zato poziva k oblikovanju mednarodnega foruma za surovine, ki bi omogočal izmenjavo izkušenj, združevanje nacionalnih strategij in skupno upravljanje zalog, saj bi s tem obvladovali vse hujše pehanje za viri;
24. poudarja, da je treba nujno izboljšati učinkovitost trga ogljika EU, da bi zagotovili zanesljivost naložb v podnebnju prijazne tehnologije;
25. poziva Komisijo, naj na notranji trg čim prej vključi „okolju prijazne proizvode in storitve“, vključno z izračunom okoljskega odtisa;
26. podarja potrebo po pravnem okviru, ki bo proizvajalcem in potrošnikom dajal ustrezne signale, s tem se bo namreč spodbujala učinkovita raba virov in prehod na obnovljivo in krožno gospodarstvo; poudarja, da bo za odpravo razdrobljenosti in omejitev področja uporabe pravnega reda na področju trajnostne porabe in proizvodnje potrebna konsolidacija obstoječe zakonodaje o proizvodih, kot so direktiva o okoljsko primerni zasnovi (2009/125/ES), direktiva o energetskega označevanju (2010/30/EU) in uredba o znaku za okolje, da se izboljšata okoljska učinkovitost in učinkovita raba virov v vsem življenjskem ciklu proizvodov;
27. meni, da mora Evropa za konkurenčnost svoje proizvodnje postati svetovna vodilna sila na področju ekološko učinkovitega blaga in proizvodnje;
28. meni, da evropske industrijske prihodnosti ni mogoče zgraditi brez odločne usmeritve k načinom oblikovanja ter proizvodnim in transportnim, ki bodo upoštevali okoljske zahteve;
29. podpira širšo uporabo oblikovanja ter drugih netehnoloških inovacij kot eno od ključnih gonil pri razvoju visokokakovostnih proizvodov, povečanju produktivnosti in učinkovitejši rabi virov;
30. meni, da mora uspešna industrijska politika povezati politike EU in vse vidike, ki vplivajo na industrijo, in se osredotočiti na iskanje rešitev za največje družbene izzive;
31. poziva Komisijo, naj razvije ali ohrani ukrepe za zagotovitev družbene odgovornosti podjetij vzdolž celotne vrednostne verige, od pridobivanja surovin, proizvodnje in trgovine do recikliranja, in sicer tako znotraj kot zunaj EU;
32. podpira prizadevanja Komisije za povečanje naložb v človeški kapital in znanja, ki so potrebni za konkurenčnost in spremembe na področju industrije; poziva Komisijo in države članice, naj izboljšajo dialog med pristojnimi organi in socialnimi partnerji, da se okrepi povezava med izobraževalnim sistemom in trgom dela; poziva Komisijo, naj vsem državljanom zagotovi pravico do vseživljenjskega učenja, da bodo imeli v svoji delovni dobi možnost prekvalifikacije, kar je bistvenega pomena za inovacije in konkurenčnost;

33. poziva Komisijo in države članice, naj nemudoma oziroma do leta 2014 sprejmejo konkretne načrte za postopno odpravo vseh okolju škodljivih subvencij do leta 2020, da se poveča uporaba tržnih instrumentov, vključno s preходом z obdavčitve dela na okoljsko obdavčitev, oblikovanje cen in zaračunavanje pristojbin, ter naj razširijo trge za okolju prijazno blago in storitve;
34. meni, da lahko spodbujanje trajnostnih oblik turizma v povezavi s porabo lokalnih proizvodov pripomore k okrevanju kmetijskih in obrtnih dejavnosti in lokalno razširjanje mikropodjetij ter bi lahko bilo pomembna odskočna deska za oživitev gospodarstva, hkrati pa zagotovilo ustrezno ravnanje z okoljem, zaščito kultur in naseljenih območij ter preprečevanje erozije in zemeljskih plazov;
35. meni, da bi morala biti v gradbeništvu prednostna naloga uporaba splošnih načel trajnostne gradnje in okoljsko primerne zasnove; v tem pogledu je posebej pomembna posodobitev obstoječih stavb; to bi bilo med drugim mogoče izvesti z uvedbo obveznih načrtov za prilagoditev starih stavb, tako javnih kot zasebnih, sodobnim standardom za zmanjšanje porabe energije in energetske učinkovitost, da se doseže prihranek pri porabi.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	19.6.2013
Izid končnega glasovanja	+: 54 -: 7 0: 5
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Kraemer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panajotov, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Teodoros Skilakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Romana Jordan, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Christel Schaldemose, Renate Sommer, Eleni Teoharus, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Fabrizio Bertot, Bill Newton Dunn, Konrad Szymański